VÅR UMGÄNGELSE ÄR I HIMMELEN

(♩ = ca. 168)

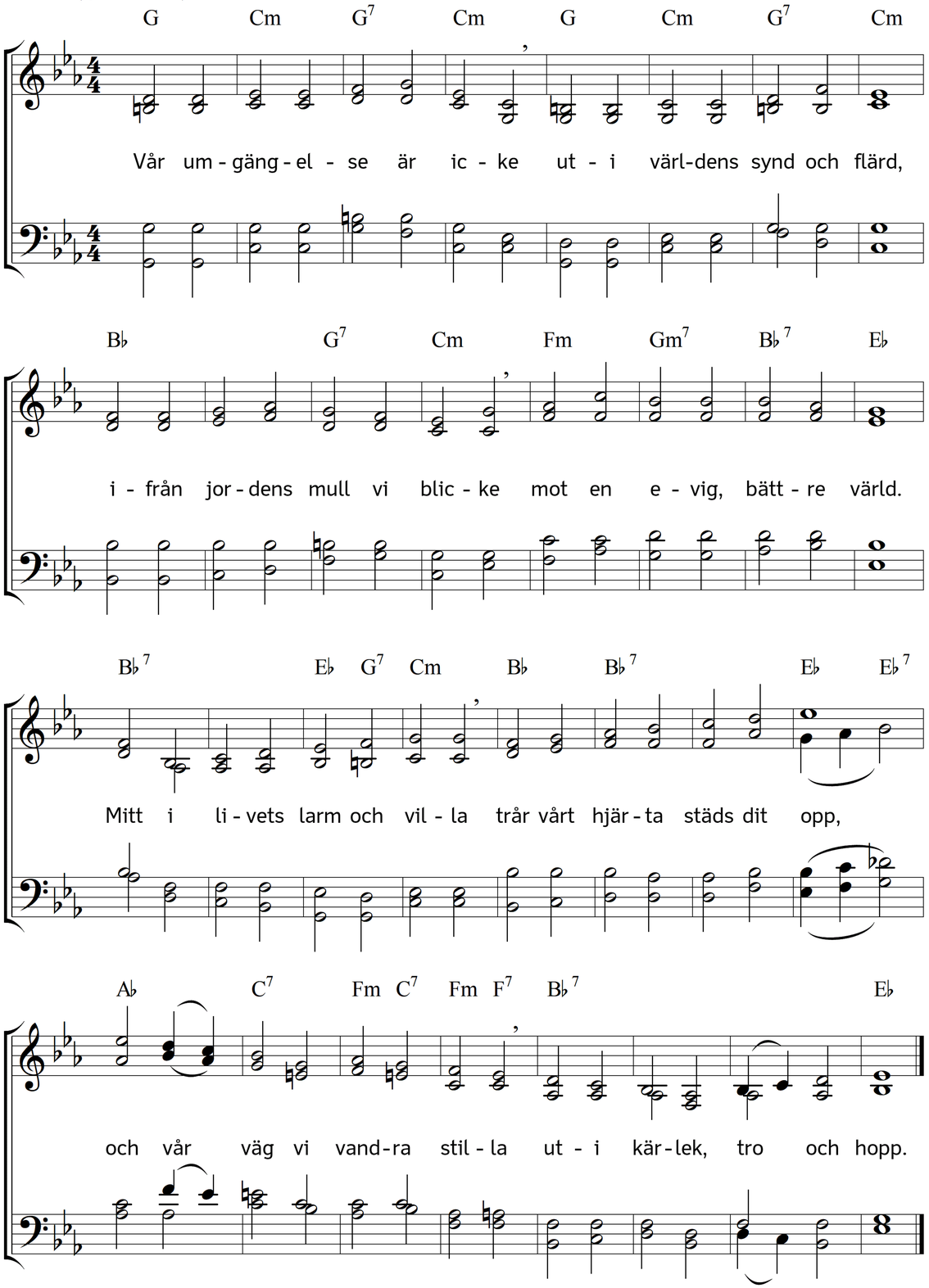

2. Upp till honom vi oss ärna,
som oss älskar innerlig
och som ännu lika gärna
över oss förbarmar sig.
Där helt visst är gott att vara,
där de helga änglar bo.
Allting tryggt vi låta fara,
blott hos Gud vi finna ro.

3. Kristi kärlek mäktigt tvingar,
när den strålar varm och ljus.
Själen stark på bönens vingar
lyfter sig från jordens grus.
Vi till Herrens prövning ställa
allting, stort som smått, var dag.
Se'n må fria eller fälla
världen efter sitt behag!

4. Oss med hån man överhopar.
"Hånen ej! Välsignen blott!"
Så Guds son i kärlek ropar,
han, som älskat utan mått.
Milt hugsvalan dem, som gråta!
Giv den fattige hans rätt!
Lär dig fienden förlåta
och gör gott på alla sätt!

5. Den visst ej mot himlen strävar,
som till mammon har sin lit,
som för världens domar bävar
och går fram i köttsligt nit,
som blott den, som älskar åter,
vill av hjärtat hålla kär,
aldrig tröstar, ej förlåter,
ej sin broders börda bär.

6. Ty så länge som du drives,
utav avund, hat och kiv,
ej hos dig Guds ande trives,
och det dör, ditt bättre liv.
Kristi kärleksmakt, den rika,
gör oss trots en skröplig kropp
honom själv allt mera lika,
helgande vårt levnadslopp.

7. Ingenting oss får åtskilja,
varken liv ej häller död.
Ske ej min, men ske din vilja
uti medgång som i nöd! –
Äntligt mina leder domna.
Räck mig då din ljuva famn
och låt mig i tron få somna
stilla in i Jesu namn!

Text: Carl Johann Philipp Spitta. Översättning: Torsten Lundberg. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Källa: www.christmysong.com/1472/